

Regina népe

Nemes Z. Mórió

Egyszer lepermetezték télvíz idején, azóta, férje helyett, saját fajtát nemesíti. Önfertőzéssel vádolják, mégis tovább dúsitja a velőt friss gyerekekkel, akik szembogárként születnek. Keserű bőség. A húga elvágja a petevezetékét, mire ő elektromosságot vezet a kerítésbe, hogy karcosabb legyen a szüret. Végül feljelentik, akár egy ólom-evőt. Nem szól, mert tudja, hogy a népe önmagáért beszél.

Nyers

Keramitpadlón jön Regina. Nyers, mint akit végleg lebontottak. Beledobálom a korpát, meg amit találok a fejemben. Nem kiábrándító élmény. Szeret szopogatni. Hiszen a nyest is tojásmaradványokat hagy maga után, pedig nem szaporodik velük.

Kéz

Lassan hullik a holdból sok kicsi kéz.

Kerti munka

A húga már selejt. Ahogy a torkán kifér. Ez nem teszi boldogabbá, tovább hányja a krumplit fatuskók mögé, ahogy az epe is érik, rá se kell néznie. Talán még nem fekélyes, de már él benne egy ék, amit a rokonok sötétben is megtalálnak, hiszen odakötik a zárványállatot. A gazda néha tejet hoz a fájásra, hogy feketébe merüljön a fehér, akár egy nyálkás dominó. Ugyanakkor nem fél semmitől. Aki kizárta magát a virágból, nem beszél tücsköt-bogarat, csak feldagadt ínnyel figyel minden zajra. A kert állandó élet, és a termelésben kibuggyant fejek forognak az ék alatt.

A vér útja

Itt azt se tudni, hosszú-e a vér három méteres útja. Hogy mivel és mért kéne az emberi lényeket takarni. Itt azt mondják, legyen büszke a kicsinyeimre, pedig már unom hogy milyenek nőnek az erszényemben. Hiába tanítom beszélni őket, mégis valami tejszerű széketet ugrálnak körül. Ha átjön a szomszéd, udvariasan játszik velük, míg én szigszalaggal ragasztom össze a nadrágjukat, és a fal felé mutogatok, hogy ami alvás, az alvás. A szomszéd fiai bezzeg velem fényképezkednek, és zsebükbe gyűrik a fotót, mielőtt hazafutnak. A gerincen még integetek nekik, aztán lefelé, sohasem.